

Το πρώτο HAMFEST στην Ελλάδα

Όταν τον Ιούλιο του 1989, βρισκόμουν στο Σικάγο των Η.Π.Α. (το μοναδικό ταξίδι που έχω κάνει στο εξωτερικό), ο φίλος μας ραδιοερασιτέχνης N9GEH (SV0FZ) Κώστας, είχε αναλάβει την ξενάγησή μου στα Ραδιοερασιτεχνικά στέκια του Ιλλινόις, αφού μου γνώρισε τους SV0FF Θεόδωρο και SV0GI-Μπάμπη, μαζί επισκευθήκαμε στις 16 Ιουλίου, στο Pheasant Run St. Charles, ILL, το HAMFEST, που είχε διοργανωθεί από την FOX RIVER RADIO LEAGUE, έμεινα τόσο ενθουσιασμένος που ονειρεύτηκα, κάποτε να γίνεται και εδώ στην Ελλάδα, μια τέτοια εκδήλωση.

Όμως οι μέρες, οι μήνες, τα χρόνια περνούσαν, δύσκολο πράγμα να ξεκινήσει κάτι που δεν έχει ποτέ ξαναγίνει ποια θα είναι η επιτυχία; Θα έχει ανταπόκριση; αυτά ήσαν τα ερωτηματικά.

Σε διάφορα χρονικά διαστήματα, φίλοι Ραδιοερασιτέχνες είχαν εκφράσει την απορία, γιατί η Ένωση δεν ξεκινάει ένα «HAMFEST».

Ένα απόγευμα του Μαρτίου που μας πέρασε, σταματημένος στο παράρτημα του Γαλλικού Ινστιτούτου στο Καλαμάκι, περιμένοντας τις «αρμονικές» και στο «πηγαδάκι» που είχε ανοιχτεί στη συχνότητα 145275 από τους SV1AAU, SV1ADU, SV1GE, SV1QT, SV1PV, SV1BKJ, SV1BPA και εμένα, έπεισε σαν κεραυνός εν αιθρίᾳ, η ιδέα να κάνουμε και εμείς εδώ ένα «HAMFEST», αφού όλοι έχουμε υλικά που δεν χρησιμοποιούμε και που σε κάποιους άλλους Ραδιοερασιτέχνες θα είναι απαραίτητα, και πρέπει να τα προσφέρουμε σε χαμηλές τιμές.

Χωρίς να καταλαβαίνω καλά καλά τι έλεγα, αφού «το σίδερο κολάει στη βράση του» όπως λέει και η παροιμία, όρισα την ημερομηνία, λέγοντας στην παρέα ότι «θα το διοργανώσουμε και θα γίνει στις 16 Μαΐου ημέρα Κυριακή...».

Τώρα αυτή ήτανε μια κουβέντα, όμως το βράδυ κατάλαβα τον μπελά που έβαλα στο κεφάλι μου...

Στις δύσκολες στιγμές έρχεται ο από μηχανής Θεός να δώσει «χεράκι βοηθείας» να σε βγάλει από την αμηχανία, να ρίξει μια ακτίνα φως μέσα στο σκοτάδι, να χτυπήσει με την τρίαινά του τη φουρτουνιασμένη θάλασσα και να τη γαληνέψει, να κλείσει τους δυνατούς βοριάδες μέσα στους ασκούς του Αιόλου... ναι, ήρθε σαν ανταλλαγή σκέψεων πάνω σ' αυτό το θέμα, με τον SV1AIA...

Έτσι ο φίλος ο Κώστας με καθοδήγησε και μου απάντησε σε πολλά ερωτηματικά που με απασχολούσαν σοβαρά, πρώτα απ' όλα ότι η κίνηση αυτή πρέπει να γίνει με την έγκριση και συμπαράσταση της Ε.Ε.Ρ., μετά ότι ο χώρος πρέπει να είναι κάπως ελεγχόμενος για τους εισερχόμενους, ότι απαιτείται ενημέρωση των αρχών, προστασία των μηχανημάτων των εκθετών και άλλα...

Γι' αυτό την επομένη το πρωί ενημέρωσα τον Πρόεδρό μας, ο οποίος ανεπιφύλακτα ενέκρινε την προσπάθεια και υπεσχέθει ότι η Ένωση θα αναλάμβανε όλη τη διαδικασία και θα καλύψει κάθε εμπόδιο εν ανάγκη.

Στις 28 Μαρτίου άρχισαν οι ανακοινώσεις από την εκπομπή της Κυριακής, για τις σχετικές πληροφορίες.

Πολλοί συνάδελφοι που άκουσαν την προ-

σπάθια, την δέχτηκαν με ενθουσιασμό. Ο SVIEO προσφέρθηκε να παραχωρήσει κάποια οικοπεδική έκταση που έχει στη Γλυφάδα.

Οι SV1ADU και SV1ATZ, μου πρότειναν να χρησιμοποιηθεί κάποια από τις πολλές κατάλληλες περιοχές που διαθέτει ο Δήμος Ηλιούπολης.

Δεν χρειάστηκαν πολλές βόλτες στην Ηλιούπολη για να εντοπίσω κάποιο χώρο, κατάλληλο για τις ανάγκες της εκδήλωσης.

Η Ε.Ε.Ρ. συνέταξε μια ωραία επιστολή προς τον κ. Δήμαρχο της Ηλιούπολης, για την παραχώρηση του γνωστού εκθεσιακού χώρου στην πλατεία Παλαιών Πατρών Γερμανού, την οποία κατέθεσα στο πρωτόκολο τη Δημαρχίας και με προσωπική συνάντηση με τον κ. Αντιδήμαρχο το θέμα της παραχώρησης είχε τακτοποιηθεί δωρεάν.

Ακολούθησαν ανακοινώσεις από την εκπομπή της Κυριακής και μέσω PACKET.

Έπρεπε τουλάχιστον να κατασκευαστεί κάποιο πανό που θα ετοποθετείτο στην είσοδο του χώρου. Έτσι 1050 δραχμές ήταν αρκετές για την αγορά του πανό και χρωμάτων.

Υπήρξε ανάγκη να θυμηθώ τις παλιές μου τέχνες όταν εργαζόμουν σαν βοηθός μηχανικού προβολής, σ' ένα κινηματογράφο

της Τρίπολης και έγραφα τα πανό των ταινιών, σαν επιπλέον εργασία άνευ αμοιβής... αυτά προ 30ετίας.

Η δουλειά αυτή δεν θα ήτανε καθόλου δύσκολη αν υπήρχε κάποιος κατάλληλος χώρος, επειδή αυτός δεν υπήρχε, αναγκάστηκα να απλώσω το πανό 6x1 μέτρα, στα πλακάκια της αυλής της πολυκατοικίας, κάτω από τα βλέμματα των γειτόνων και να αρχίσω... γι' αυτό είχα και τα απρόσωπα, «Ο Βαγγέλης», - έτσι έχει βαφτιστεί ένα μικρό γατάκι από την κόρη μου Τίνα, - έκανε βόλτες επάνω στο πανό μεταφέροντας χρώμα και ζωγραφίζοντας με τα πόδια του κι αυτός.

Σημερώματα της ποθητής ημέρας 16 Μαΐου, έγινα από το σπίτι λαγός, αφού πήρα τα μηχανήματα για την προσωπική μου συμμετοχή στο παζάρι και το πανό υπό μάλης.

Στις 7 το πρωί ήμουνα ήδη στο χώρο της πρώτης «ΡΑΔΙΟΕΡΑΣΤΕΧΝΙΚΗΣ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗΣ 1993» και το πανό στηνόταν γρήγορα γρήγορα στην είσοδο, με την ευγενή προσφορά βοηθείας ενός υπαλλήλου του Δήμου και περίμενα... Πρώτα πλήσιασε ένα αυτοκίνητο με 3 έως 4 ανιχνευτές, έκανε μια βόλτα στην πλατεία, με την κόρνα τους χτύπησαν δύο φορές CQ, CQ και έφυγαν για να επανέλθουν αργότερα... Αμέσως μετά ήρθε ο SV1OZ ο Δημήτρης, αποφάσισε και καταστρατοπέδευσε δίπλα

μου, έσπησε τα τραπεζάκια του, (έστρωσε και πράσινη τσόχα...) άπλωσε το εμπόρευμά του, άνοιξε και ένα ραδιοφωνάκι για να δώσει λίγη μουσική στο χώρο!... και περίμενε. Δεύτερος κατέφθασε ο SV1GE, ο Γιάννης με την «Νταλίκα» του φορτωμένη σε τοιγκάνικο στυλ με «Ψιλολόι» μέχρι απάνω, αναγκάστηκε να καταλάβει την 4η θέση κατά σειρά, διότι την 3η είχε ήδη καπαρώσει... από το R1 ο SV1OE!...

Σε λίγο η προσέλευση πύκνωσε τόσο, που ο καλύτερος τροχονόμος των Χαυτείων θα δυσκολεύοταν να ρυθμίσει την είσοδο: έτσι έγιναν κάποιες «παράνομες καταλήψεις» και παραλίγο να αποκλειστεί ο χώρος.

Αν και οι IT και AAU ήρθαν παροπλισμένοι, έγιναν σπουδαίες «τράμπες» διότι τους αντικαθιστούσαν επαξίως οι GE και ΟΕ. Έκανε την εμφάνισή του και ένα

διακατέχονται με το πνεύμα της διάθεσης των μηχανημάτων, σε πολύ χαμηλές τιμές - ανταποκρινόμενοι στην ιδέα και το σκοπό αυτής της εκδήλωσης - ώστε να βοηθήσουν τους νέους Ραδιοερασιτέχνες, και όχι με το εμπορικό τους πνεύμα για οικονομική απολαβή!

Ξεχωριστή γραφικότητα έδωσε ο φίλος που περιφερόταν στους διάφορους εκθέτες, με μια μεγάλη σακούλα και ότι «χτύπαγε», έλεγε «ρίχτο και αυτό μέσα», για να το προστατέψει από τα ζηλιάρικα μάτια των αργοπορημένων.

Λίγο πιο κάτω από τον GE ο EO είχε τοποθετήσει την προ ολίγου αποκτηθείσα «Δεκτάρα» «MOHAWK» σαν τσοκ στην πίσω ρόδα του mobile... και τα αιώνια πειραχτήρια της παρέας, έλεγαν «πως την έβαλε εκεί για να μη κινήσει το αυτοκίνητο από την Άνω στην Κάτω Ηλιούπολη!...».

Ήσανε παραλήψεις, το ότι δεν υπήρξε ένας SVBoys με φορητό VHF, να επισκέπτεται καθένα από τους εκθέτες και να περιγράψει, στους ακροατές του R1, τις εντυπώσεις του, αφ' ενός και αφ' ετέρου δεν είχε υπολογιστεί ο καφτερός ήλιος που μας χτύπαγε κατακέφαλα, η έλλειψη αναψυκτικών και υλικών κατεδάφισης, που δυσκόλευαν την παραμονή για πολύ ώρα.

Την παράσταση έκλεψε ο NA με τον SQ με την άριστα οργανωμένη MINI έκθεση χειριστηρίων, που παρουσίασαν πάνω στο φρεσκογυαλισμένο καπό του αυτοκίνητου του Μιχάλη... τους αξιζουνε θερμά συγχαρητήρια!

Την εκδήλωση τίμησαν με την παρουσία τους το Δ.Σ. της EEP, οι παλιοί ραδιοερασιτέχνες AT, BQ, BT, DH, εκπρόσωποι των επαρχιών και αρκετοί SV0.

Το καμπανάκι για τη λήξη της εκδήλωσης χτύπησε κατά τις μία και είκοσι, και τα κλειδιά τα πήρε ο SV1OZ που τα είχε φέρει...

Τελειώνω ευχόμενος, το επόμενο HAMFEST να γίνει σύντομα, να έχει λιγότερες ελλείψεις και μεγαλύτερη συμμετοχή.

Πολλά 73
SV1HE